

Sygn. akt III Cz 172/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Balion – Hajduk

Sędziowie SO Grażyna Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa B. M.

przeciwko G. M.

o alimenty

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. akt III RC 775/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Grażyna Sobczyk

Sygn. akt III Cz 172/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz małoletniego powoda kwoty po 600 zł miesięcznie, płatnej do rąk jego matki do 5-go dnia każdego miesiąca wraz ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 9 grudnia 2014 roku do czasu prawomocnego zakończenia postępowania (pkt 1), a w pozostałym zakresie wnioszek o zabezpieczenie alimentów oddalił (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że zabezpieczenie jest uprawdopodobnione co do zasady i co do kwoty 600 zł, albowiem małoletni jest synem pozwanego, ma wrodzoną wadę nerek, cierpi także na problemy skórne, a urodził się (...) i pochodzi z nieformalnego związku, natomiast doszedł do wniosku, że potrzeby małoletniego będą wystarczająco zabezpieczone z uwagi na jego wiek w wysokości po 600 zł miesięcznie, gdyż zarobki pozwanego - pomimo dołączenia zaświadczenia o jego dochodach - nie zostały w dostateczny sposób uprawdopodobnione, ponieważ matka małoletniego nie mieszka z pozwanym i nie pozostaje z nim w związku, a zatem nie ma wglądu w jego faktyczną sytuację finansową, na obecnym etapie postępowania nie są więc znane rzeczywiste możliwości zarobkowe pozwanego oraz jego wydatki ani też zakres usprawiedliwionych potrzeb powoda. Rozstrzygnięcie to zostało oparte na treści art. 730 k.p.c. i art. 753 k.p.c. w związku z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód zaskarżając je w części oddalającej wnioszek o udzielenie zabezpieczenia ponad kwotę 600 zł i zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. i dokonanie oceny dowodów wbrew obowiązkowi wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności istotnych

dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez uznanie, że zarobki pozwanego pomimo doręczenia zaświadczenia o zarobkach nie zostały w sposób dostateczny uprawdopodobnione; a także sprzeczność istotnych ustaleń sądu, które mogło mieć wpływ na treść postanowienia polegającą w szczególności na niedostatecznym uwzględnieniu uzasadnionych potrzeb małoletniego powoda i błędnym uznaniu, że kwota 600 zł tytułem zabezpieczenia pozwoli na zaspokojenie bieżących jego potrzeb. Przy tak postawionych zarzutach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w ten sposób, aby udzielić zabezpieczenia dochodzonego roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na rzecz małoletniego powoda kwoty po 1200 zł miesięcznie tytułem zabezpieczenia, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie jako bezzasadnego i zniesienie kosztów postępowania pomiędzy stronami wskazując, że kwota 1300 zł stanowi utrzymanie nastoletniego dziecka oraz kwestionując przy tym poszczególne wydatki dokonywane na małoletniego i podniósł, że koszty utrzymania powoda to kwota około 400 zł miesięcznie, a powód mieszka w domu razem z pięcioma innymi osobami, co powoduje, że wydatki na dom powinny się rozkładać na wszystkie te osoby - czyli ostateczny kosztu utrzymania małoletniego łącznie z wydatkami na koszty utrzymania mieszkania to około 500 zł miesięcznie. Ponadto podniósł, że otrzymuje około 4500 zł miesięcznie wynagrodzenia, ale od lutego 2015 roku przechodzi do zatrudnienia w firmie niemieckiej i będzie zarabiał około 1100 euro miesięcznie, przy czym koszty utrzymania w Niemczech jest znacznie wyższy i na ten cel wydatkuje około 800 euro miesięcznie, a posiada także zobowiązania kredytowe – płaci miesięcznie 826 zł kredytu, zaś za czynsz i media około 250 euro.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 kpc). Przepis ten bowiem dotyczy udzielenia zabezpieczenia polegającego na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu określonej sumy pieniężnej i w tego rodzaju sprawach konieczne jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia bez potrzeby uprawdopodobnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu (por. uzasadnienie uchwały Sadu Najwyższego z dnia 23 lutego 1982 r., III CZP 3/82, opublik. w OSNC z 1982 r., nr 7, poz. 100). Dlatego też małoletni powód w rozpoznawanej sprawie winien uprawdopodobnić jakie są jego usprawiedliwione potrzeby oraz jakie są możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego (por. art. 133 § 1 k.r.o., art.135 § 1 k.r.o.).

Z dołączonych do akt faktur i rachunków wynikała, że w okresie od listopada 2014 roku do stycznia 2015 roku na powoda i jego utrzymanie wydano 1249,22 zł, powyższe wskazuje, że przez 3 miesiące ta kwota wystarczyła na jego utrzymanie, a to daje na miesiąc kwotą około 400 zł. Oczywiście jest, że do tej kwoty należy także doliczyć opłaty związane z zamieszkaniem powoda, gdyż także w tej części obciąża go obowiązek uiszczania tych opłat za węgiel, wodę, energię elektryczną, podatek i odpady, co w zakresie przypadającym na powoda wynosi około 100 zł miesięcznie. Zsumowanie tych dwóch kwot daje kwotę około 500 zł miesięcznie. Nawet biorąc pod uwagę to, że faktury dołączone za miesiąc styczeń 2015 roku nie dotyczą całego miesiąca i wynoszą około 450 zł, zaś faktury za miesiąc grudzień 2014 roku dotyczą całego miesiąca i wynoszą 760 zł oraz dodaniu do tego kwoty około 100 zł miesięcznie za mieszkanie w żaden sposób nawet w miesiącu grudniu 2014 roku uzasadnione wydatki na potrzeby powoda nawet nie zbliżyły się do kwoty ponad 1200 zł.

Nie jest kwestionowane to, że powód jest dzieckiem chorym. To może zwiększać wydatki na niego, ale w żaden sposób nie zostało uprawdopodobnione, iż te wydatki przenoszą w sposób znaczący kwotę udzielonego zabezpieczenia. Bynajmniej nie oznacza to, że w dalszym okresie czasu te wydatki nie wzrosną, natomiast wymaga to udowodnienia w toku postępowania prowadzonego przed sądem pierwszej instancji. W chwili obecnej zaś wymagane jest tylko i wyłącznie uprawdopodobnienie okoliczności wymaganych do udzielenia zabezpieczenia. Dlatego też należy uznać, że uprawdopodobnione wydatki na rzecz małoletniego wynosiły maksymalnie 800 zł miesięcznie, i to tylko w miesiącu grudniu 2014 r., natomiast arytmetyczne wydatki na małoletniego w okresie 3 miesięcy wynoszą około 500 – 600 zł, co wskazuje że kwota zabezpieczenia w wysokości 600 zł miesięcznie jest prawidłowa i nie ma potrzeby jej zmiany, tym bardziej, że trzeba ustalić jakie są możliwości majątkowe i zarobkowe matki powoda oraz jakie są możliwości

majątkowe i zarobkowe jego ojca, albowiem w odpowiedzi na zażalenie mamy już informację, że jego wynagrodzenie ulegnie zmianie. Są to natomiast elementy, które będą oceniane dowodowo już w toku postępowania rozpoznawczego i tam powinny być wykazywane, a obecnie w tym zakresie trzeba opierać się na uprawdopodobnieniu.

Należy wziąć także pod uwagę, że matka małoletniego nie pracuje, jest zarejestrowana jako bezrobotna od 10 grudnia 2013 roku i nie pobiera żadnego zasiłku, a dziecko w chwili obecnej ma 7 miesięcy, zaś żadna kosztowna terapia – w związku z jego stanem zdrowia – nie jest przeprowadzana. Z powyższych względów kwota 600 zł tytułem udzielenia zabezpieczenia w zakresie roszczeń alimentacyjnych powoda jest wystarczająca, co jednak nie znaczy, że ostatecznie - po ustaleniach dokonanych w toku postępowania w sprawie o alimenty - kwota ta nie ulegnie zmianie.

Dlatego też zarzuty podniesione w zażaleniu są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, należało zażalenie oddalić jako bezzasadne. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 kpc.

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Gabriela Sobczyk